

180 online μάθημα

27/5/2020

Αν ο έλεγχος :

$$H_0 : \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I$$

απορρίπτεται το ερώτημα που προκύπτει είναι ποιο επίπεδο του παραγόντα ή ποια επίπεδα του παραγόντα ασκούν σημαντικότερη επίδραση στην Y .

Αιτιότητα: ΠΟΛΥΠΛΑΕΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

$$H_0: \alpha_u = \alpha_v \text{ για κάθε ζεύγος } u, v$$

Πρόγραμμα μεθόδων

Εκεί θα δείτε την λογικότερη μέθοδο της ελάχιστης Σημαντικής Διαφοράς - Ε.Σ.Δ (L.S.D)

$$\begin{aligned} \text{Για: } \theta & \text{ έλεγχο της } H_0: \alpha_u = \alpha_v \\ & \text{της } H_0: \alpha_u - \alpha_v = 0 \end{aligned}$$

Ποιος ο εκτιμητής της $\mu_u - \mu_v$;

$$\text{Είναι } \hat{\alpha}_u - \hat{\alpha}_v = (\bar{Y}_u - \bar{Y}_{..}) - (\bar{Y}_v - \bar{Y}_{..}) = \bar{Y}_u - \bar{Y}_v.$$

Θα βρω την κατανομή του υπό της υποθέσεως για τα βφαίλατα =

$$\bar{Y}_u = \frac{1}{n_u} \sum_{j=1}^{n_u} Y_{ij} \sim N(\mu + \alpha_u, \sigma^2/n_u)$$

$$\bar{Y}_v \sim N(\mu + \alpha_v, \sigma^2/n_v)$$

$$\text{Άρα } \bar{Y}_u - \bar{Y}_v \sim N(\alpha_u - \alpha_v, \sigma^2 \left(\frac{1}{n_u} + \frac{1}{n_v} \right))$$

Άρα

$$\frac{\bar{Y}_u - \bar{Y}_v}{\sigma \sqrt{\frac{1}{n_u} + \frac{1}{n_v}}} \stackrel{H_0}{\sim} N(0, 1)$$

Όπως σ^2 άγνωστη έίδαμε όπως ότι $E(MS_{res}) = \sigma^2$ και

$$\frac{SS_{res}}{\sigma^2} \sim \chi_{N-1}^2$$

Επομένως

$$t = \frac{\bar{Y}_u - \bar{Y}_v}{\sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{n_u} + \frac{1}{n_v} \right)}} \stackrel{H_0}{\sim} t_{N-1}$$

και περίοχη απόρριψης $|t| \geq t_{\alpha/2, N-1}$

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ ΚΑΤΑ 2 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΧΩΡΙΣ Αλληλεπίδραση

Στα προηγούμενα μελετήσαμε την επίδραση ενός παραγόντα πάνω σε μια εξαρτημένη μεταβλητή. Τώρα το ενδιαφέρον μας στρέφεται στην μελέτη της ταυτόχρονης επίδρασης ΔΥΟ παραγόντων πάνω στην εξαρτημένη μεταβλητή. Η μελέτη αυτή διακρίνεται σε μελέτη

ΜΕ Αλληλεπίδραση
ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

ΧΩΡΙΣ Αλληλεπίδραση

- Επεξήγηση του όρου αλληλεπίδραση
- Θα περιοριστούμε εδώ στη μελέτη του μοντέλου χωρίς αλληλεπίδραση
- Έχουμε λοιπόν ένα παράγοντα Α (π.χ. κόρφωσι) με I επίπεδα και έναν παράγοντα Β με J επίπεδα. Οι δύο παράγοντες ουσιαστικά συνδυάζουν I-J το πλήθος συνδυασμούς. Είς να περιοριστούμε στη συνέχεια σ' εκείνη την ειδική περίπτωση όπου σε κάθε συνδυασμό (ΑΠΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΕΡΑ ΚΕΝΙ Ή ΧΥΦΕΛΙ-ΑΑ) υπάρχει διαθέσιμη μία παρατήρηση.

Σχηματικά

ΠΑΡΑΓ. Β Α \ ΠΑΡ. Α	1	2	...	J
1	y_{11}	y_{12}	...	y_{1J}
2	y_{21}	y_{22}	...	y_{2J}
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
I	y_{I1}	y_{I2}	...	y_{IJ}

Συμβολίζω Y_{ij} την τιμή της εξαρτημένης μεταβλητής, στο i -οστό επίπεδο του ΠΑΡΑΓΩΝΤΑ Α και στο j -οστό επίπεδο του ΠΑΡΑΓΩΝΤΑ Β.

Συμβολισμοί:

$$Y_{\cdot j} = \sum_{i=1}^I Y_{ij}, \quad j=1, \dots, J$$

$$\bar{Y}_{\cdot j} = \frac{1}{I} \sum_{i=1}^I Y_{ij} = \frac{1}{I} Y_{\cdot j}, \quad j=1, \dots, J$$

$$Y_{i\cdot} = \sum_{j=1}^J Y_{ij}, \quad i=1, \dots, I$$

$$\bar{Y}_{i\cdot} = \frac{1}{J} \sum_{j=1}^J Y_{ij} = \frac{1}{J} Y_{i\cdot}, \quad i=1, \dots, I$$

$$Y_{\cdot\cdot} = \sum_i \sum_j Y_{ij}$$

$$\bar{Y}_{\cdot\cdot} = \frac{1}{I \cdot J} \sum_i \sum_j Y_{ij} = \frac{1}{I \cdot J} Y_{\cdot\cdot}$$

Σχηματικά:

ΠΑΡ. A \ ΠΑΡ. B	1	2	...	J	ΣΥΝΟΛΟ	Μ.Ο.
1	Y_{11}	Y_{12}		Y_{1J}	$Y_{1\cdot}$	$\bar{Y}_{1\cdot}$
2	Y_{21}	Y_{22}		Y_{2J}	$Y_{2\cdot}$	$\bar{Y}_{2\cdot}$
⋮	⋮	⋮		⋮	⋮	⋮
I	Y_{I1}	Y_{I2}		Y_{IJ}	$Y_{I\cdot}$	$\bar{Y}_{I\cdot}$
ΣΥΝΟΛΟ	$Y_{\cdot 1}$	$Y_{\cdot 2}$		$Y_{\cdot J}$	$Y_{\cdot\cdot}$	
Μ.Ο.	$\bar{Y}_{\cdot 1}$	$\bar{Y}_{\cdot 2}$		$\bar{Y}_{\cdot J}$		

Μοντέλο

$$Y_{ij} = \mu + \alpha_i + \beta_j + \varepsilon_{ij}$$

$$i = 1, \dots, I, \quad j = 1, \dots, J$$

όπου

μ : κοινή επίδραση στην Y όλων των επιπέδων

α_i : ατομική επίδραση του i -οστού επιπέδου του παράγοντα Α

β_j : ατομική επίδραση του j -οστού επιπέδου του παράγοντα Β

ε_{ij} : θόρυβος

Εκτιμούμε με τη μέθοδο ελαχίστων τετραγώνων

$$S = S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I, \beta_1, \dots, \beta_J) = \sum_i \sum_j (Y_{ij} - (\mu + \alpha_i + \beta_j))^2$$

Είναι

$$S = \sum_i \sum_j Y_{ij}^2 - 2 \sum_i \sum_j (\mu + \alpha_i + \beta_j) Y_{ij} + \sum_i \sum_j \mu^2 + \sum_i \sum_j \alpha_i^2 + \sum_i \sum_j \beta_j^2 +$$
$$+ 2 \sum_i \sum_j \mu \alpha_i + 2 \sum_i \sum_j \mu \beta_j + 2 \sum_i \sum_j \alpha_i \beta_j$$

Ανταθί

$$S = \sum_i \sum_j Y_{ij}^2 - 2\mu \sum_i \sum_j Y_{ij} - 2 \sum_i \alpha_i Y_{i.} - 2 \sum_j \beta_j Y_{.j} + IJ\mu^2 +$$
$$+ J \sum_i \alpha_i^2 + I \sum_j \beta_j^2 + 2\mu J \sum_i \alpha_i + 2\mu I \sum_j \beta_j + 2 \sum_i \sum_j \alpha_i \beta_j$$

$$\frac{\partial S}{\partial \mu} = 0 \Rightarrow -2 \sum_i \sum_j Y_{ij} + 2IJ\mu + 2J \sum_i \alpha_i + 2I \sum_j \beta_j = 0$$

ή ισοδύναμα

$$IJ\mu + J \sum_i \alpha_i + I \sum_j \beta_j = Y_{..}$$

$$\frac{\partial S}{\partial \alpha_i} = 0 \Rightarrow -2Y_{i.} + 2J\alpha_i + 2\mu J + 2 \sum_j \beta_j = 0$$

ή ισοδύναμα

$$J\mu + J\alpha_i + \sum_j \beta_j = Y_{i.} \quad i = 1, \dots, I$$

$$\frac{\partial S}{\partial b_j} = 0 \Rightarrow -2\gamma_{\cdot j} + 2I b_j + 2\mu I + 2 \sum_i a_i = 0$$

∂b_j

ή ισοδύναμα

$$I\mu + I b_j + \sum_i a_i = \gamma_{\cdot j} \quad j = 1, 2, \dots, J$$

Παρατήρηση: Το σύστημα που προκύπτει δεν έχει μοναδική λύση διότι

$$\sum_{i=1}^I \left\{ J\mu + J a_i + \sum_{j=1}^J b_j \right\} = \sum_{i=1}^I \gamma_{i\cdot}$$

ή

$$I J \mu + J \sum_{i=1}^I a_i + I \sum_{j=1}^J b_j = \gamma_{\cdot\cdot}$$

έτσι

$$\sum_{j=1}^J (I\mu + I b_j + \sum_{i=1}^I a_i) = \sum_{j=1}^J \gamma_{\cdot j}$$

ή

$$I J \mu + I \sum_{j=1}^J b_j + J \sum_{i=1}^I a_i = \gamma_{\cdot\cdot}$$

Άρα για να έχει μοναδική λύση \leadsto ΠΛΕΥΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ